

Anotace (abstrakt)

Rigorózní práce si klade za cíl analyzovat a porovnat struktury veřejného sektoru angažované ve správě a managementu projektů Public-Private Partnership (PPP)/Private Finance Initiative (PFI) ve Velké Británii a ve Španělsku a současně vyhodnotit pokrok v aplikaci konceptu Public-Private-Citizen Collaboration (PC2) v těchto státech v období post-New Public Management. Je zkoumán problém rozložení a využití kapacit v rámci architektury modelů jako faktory ovlivňující schopnost organizací veřejné správy chránit efektivním a úsporným způsobem veřejný zájem a zároveň míra otevřenosti a transparentnosti PPP programů, kde důležitou roli hraje úroveň využívání moderních nástrojů Web 2.0 umožňujících oslovení a angažování občanů v procesu implementace politiky i jednotlivých fázích konkrétních projektů. Zvláštní pozornost je věnována tomu, jakými způsoby mohou aktéři z řad soukromých firem a veřejnosti ovlivňovat odpovědné orgány veřejné správy v jejich rozhodování a spoluurčovat podobu a výsledky partnerství.

Komparace si jako referenční rámec staví „ideální“ model PPP na základě požadavků nových paradigmat ve správní vědě. Je argumentováno, že právě kombinací účinných opatření ve veřejné správě a efektivního zapojení odborné i neodborné veřejnosti jako rovnocenného aktéra se PPP může vymanit z fungování podle pravidel starého režimu a přiblížit se blíže naplnění ideje veřejno-soukromého partnerství. To představuje výzvu nejen pro výše zmíněné země, ale rovněž pro Českou republiku s jejími tradičními nešvary v oblasti veřejné správy a tápavým (ne-li vyloženě nešikovným) potýkáním se s PPP. Tato práce identifikuje kritické body současného modelu a naznačuje možné cesty k řešení.